SINDON ASBESTINA,
Pro servandis Cineribus
VIRI
Inter Cives primarii & inter Mercatores non postremi
DOMINI
ANDREÆ ZERNECKE,
Die 11. Julii praematura morte, sed beatissima, oculis proborum omnium cum ingenti luctu erepti
mox tumulati,
Et concione funebri d. 16. Ejusdem Mensis in frequenti Auditorio condecorati
Manu Familiæ ZERNECKO-NOGGIO-ZOEBNERIANÆ
devinctissimi
M. MARTINI Böhm.
Contexta.

THORUNII,
Impressit JOHANNES LUD. NICOLAI.
MDCCX.

Ad Amplissimum

DN. JOHANNEM NOGGIUM,

Reipubl. Thor. Consulem & Camer. Generi sui optimi præmaturum obitum lugentem.

EUsebies decus eximium, lectissime Noggi,
Deposito luctu gaudia læta cape.
Namque Gener non amissus, præmissus at ille
Exuerat tantum corporis exuvias.
Ætherios inter Proceres sanctumque Senatum
Ambulat, æternis perfruiturque bonis:
Non vitam sortemque hominum redivivus anhelat,
Ipsum quandoquidem vita beata manet.
Post hæc Omnipotens, qui miscet tristia lætis
Et res alternis temperat ipse modis,
Te quoque respiciet meliori sidere natum,
Sanabit vulnus dextera dia tuum.
Cum Vidua Natos recreabit fonte salutis,
Quæ fluit e cœli montibus assiduis.

Pie defunctus alloquitur tristissimam *Dn. Conjugem, Dn. Sororem & mæstissimos IV. Fratres,* Viros erectæ, candidæque mentis. Et bigam Filiorum.

OCyus, quam par, mea fata currunt,
Vita me linquit, moriorque primis
Conjugi tædis; veluti caducus
Flosego carpor.
Muto cum coelo fragilem lubenter
Carnis humorem: mea vita Christus,
Sat mihi vixi, quoniam decore
vita peracta est.
Eximor duris variisque vinclis
Me quibus vinxit miserum potestas
Seculi tristis. DEUS ipse tutum
usque fovebit.

Ri-

Rideo belli furias malignas,
Rideo pestis maculas minasque,
Rideo vulgi dubii furores,
fataq; mundi.
Me DEUS summo recreat favore,
In sinu Patris recubo benigni,
Hic mihi pulchrum est habitare læto
tempus in omne.
Lacrymas ergo cohibete vestras
O mei! Vobis bene cuncta cedant.
Filios vestris ego trado curis
Atq; favori.
Gratiam spirent pia cœpta divam,
Sint rosæ vestris pedibus subactæ,
Flere nolitis mea busta mœsti
pectore toto.
Conjugi charæ, Socero, Natisque,
Fratribus lectis, Viduæ Sorori.
Hujus & Nato peregre moranti
Ultima dico.
Verba. Vos omnes tueatur alma
Dextra, quæ cædit reficitque, Jovæ,
Nullus in vestris domibus potenter
regnet amaror,
Iunxerat nostros animos fidelis
Pax; amor constans redamatus inter
Vos & agnatos vigeat perenni
semper odore.
Et voluntas cum Domini jubebit
Esse Vos mecum, sit iter secundum,
Transferat vestras animas in alti
gaudia cœli.

Affi-

AFfinis, dilecte DEO, perchare Parenti
Nostro, qui luget totus tua funera mœstus,
Atque Soror conjuxque tuos deplorat ademptos
Conjugii casti, chari, gratique favores,
Quo tendis? cur nos linquis? cur gaudia tollis,
Quæ nobis varii animi peperere calores.
Non aliter sane me turbas, scribere versus
Quam si turbatos vellem, me turbat inique
Mors tua, turbatam mihi reddit mors tua mentem:
Sed quid me turbo? nil hæc turbatio prodest.
Quodsi Te centum possem revocare querelis.
Non revoco. Frustra tantum turbo tua busta.
Thesauros mundi totius si Tibi possem
Offerre, & donis pretiosis fallere mortem,
Efficerem nihil; aspernis jam climata mundi,
Et nunquam ad nos vel per moneta redibis.
Est potior Tibi cura poli, Te sancta caterva
Angelici cœtus recreat, Te visio Jovæ
Delectat, Tu mille capis lætissima cœli
Gaudia. Nos miseros graviter vexant mala fata,
Et turbant hinc invideo minime Tibi sortem
Æternam. Cantes in cœlo cantica clara.
At Tu, Sancte DEUS, sanato vulnera nostra
Nos *Senior clarus* soletur voce benigna
Verbi divini, quo ferre queamus in orbe.
Quæ DEUS immittit, cum transit gloria mundi.

In memorium Pie defuncti Dn. Affinis mœstissimo
animo & calamo apposuit
JOHANNES NOGGE, Jun.

EPITAPHIUM.

HOc jacet in tumulo vero candore coruscus
Vir, cui pura fides relligioque fuit.
Qui nullum læsit, nisi qui sunt sangvine juncti,
Morte sua, magno gratus ubique DEO.
Hinc in cœlesti residet nunc arce beatus
Et resonat sanctos corde canente sonos.